

Nei Drèents volkslied (op de wieze van “Mien Drenthe”)

Daor tussen Grunning en de lessel en Niedersachs en Fries,
daor lig de olde lantschap Drenthe daormet ben ik zo wies.

Waar old en nei mekaor vindt maor tied nooit stille stiet,
waar naoberschap oons saam bindt daor klinkt dit neie lied.

Waar dommiet langs de rechte monden de boeren leeft van wind,
waar Lofar luustert naor de hemel en neie verten vindt.

Waar Shakespeare oons de vraog stelt waarom 't in 't leven giet,
om wel of niet te wezen daor klinkt dit neie lied.

Waar in de leste week van juni weer de motoren raost,
waar in drie nationaole parken zuch de toerist onthaost,
waar hunebed en heide vertelt van vrogger tied,
daor over es en brinken, daor klinkt dit neie lied.

Waar lu het lied zingt van de zeerte die deurklinkt in de blues,
waar diep vanuut de olde eerde oons gas en eulie broest.

Waar Reest en Aa en Hunze gien beken bint maor diep,
daor over ma en stroeten, daor klinkt dit neie lied.

Daor klinkt in dörpen en op brinken die ieuwenolde taol.

Laot die nog hiel wat jaoren klinken vertel een nei verhaol.

Aj daor an met mag schrieven dan bi-j as Drent slim riek.

Dan zal oons Drenthe blieven een keuninkriek geliek!